

Director:

Joan Bessón

Consell de Redacció:

Lluís Torres, Eugeni Rius, Frederic Nadal, Joaquim Elcacho, Antoni Rabal, Victor Busquet, Joan Carles Torra, Miquel Ramon.

Fotografia:

Pere Cornelles, Josep Nogués i Joan Safont

Col·laboració especial:

Francisco Mora i Montserrat Ponsa.

Col·laboradors:

Miquel Moreno, Joan Cortés, Manel Clot, Miquel Barbany, Carles Nogueira, Juli Santaeugenià, Joan Marqués, Angel Ruiz, Joan Ignasi Llagó, Raimon, Eugeni Estradé, Anioni Jonch, Mercé Barnils, Isidre Torradella, Esteve Banús, Jordi Riba i Enric Roca.

Humor:

Isidre Bonet i Ramon Vilanova

Administració:

Maria Josep Bessón

Distribució i subscripcions:

Jordi Bessón

Edita: JBB**Redacció i Administració:**

Torras i Bages, 11, 1.ª B

Granollers**Telèfon:**

870 09 00 (3 línies)

Publicitat:

L'ACTUALITAT COMARCAL

Imprimeix:

BÈNGAR, Isabel de Villena, 50

Granollers**Dipòsit Legal:**

B-34.273 - 1982

L'ACTUALITAT COMARCAL no es solidaritza necessàriament amb l'opinió dels seus col·laboradors.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, dibuix o fotografia sense esmentar la seva procedència.

És una publicació
Grup Atzagaia

Oposicions a la Casa de la Vila

Eugeni ESTRADÉ

És hora de preparatius, d'actuar a correuita, és hora de llistes, d'arengues, de discursos, també ho és de promeses. El 8 de maig s'apropa i guanyar les eleccions és quelcom important i significatiu per les repercussions polítiques que dels resultats s'en deriven.

Les candidatures presentades acostumen a elaborar-se, arreu, enmig de tibantors, problemes, desenganys i imposicions; suposadament criteris de fora de casa, en molts casos, hauran estat determinants. Molt possible també, que no sempre l'honoradesa, l'honestedat i la capacitat siguin virtuts predominants ni tant sols serveixin de pauta per a configurar cadascuna de les ofertes. És lamentable, però és així, i noble el reconèixer que interessos heterogenis s'imposen i com sia que la fita a aconseguir és vèncer, a aquesta, s'hi supediten valors essencials. Aquests procediments utilitzats són fruit del muntatge que guia la societat actual, els quals resten gairebé irreversibles degut l'escola de valors existent. Això fa que la política no ens ressalti precisament aquelles conductes immaculades i modeliques serien reclamables.

Ara és hora també, de comentaris, d'anàlisi a vol d'ocell, de xafarderia de la bona i de la dolenta; però, qui escapa a la curiositat?, qui es resisteix d'esbrinar referent les persones que n'apareixen els seus noms en les propostes?, d'on provenen?, quins interessos i motivacions han fet decidir-los a ingressar a aquest món tan entreuassat, enemic i ple d'hostilitats?, qui són?, homes de palla, cavalls de cartró, jugadors d'avanatge o tal vegada homes sencers, com cal?. Dels exàmens fets, a vegades, no vull dir si massa o poques, en sorgeix el desencís: lla-

vors es formen judicis de valor de les persones, encertats o no, que el criteri de cadascú els situa en un context concret i no pas sempre positiu.

Crec que aquesta exposició no perdria objectivitat en afirmar que en una societat democràtica on el respecte a les normes de convivència establertes restés assegurat, on les controvèrsies topessin amb un diàleg obert, sincer i constructiu, on la desqualificació sistemàtica dels contraris es rebutgés i substituïssin per l'esforç conjunt, on a la fi, el servei honest i el respecte a les persones fos l'aspiració, l'anhel i la fal·lera de tots els polítics, poc o gens importaria qui vences les eleccions: aquestes o qualsevol d'altres. Penso honradament que allo més greu no ho significa que l'èxit no acompanyi una gestió de govern si aquesta ha estat honesta, ni tampoc que les oposicions existents no aconseguixin millorar-la. Aquests esdeveniments no han forçosament de demerèixer a ningú tota vegada que les circumstàncies són tan complexes que no sempre permeten i sovint impedeixen resultats espectaculars.

Voldria demanar i pregar, si cal, que crec que si que cal, a totes aquelles i tots aquells aspirants a plaça, a la Casa de la Vila, que d'una vegada intentin acabar amb el maniquisme que ens priva d'avançar i que no oblidin que qualsevol comunitat de persones que conformen els pobles i les ciutats necessiten d'aquells que diuen que els representen i que disposen del poder de governar: que governin, no pas abusin, ni imposin, ni s'oblidin mai del perquè hi són; que treballin únicament per al poble i malgrat la pluralitat enriquidora de parers, opcions i ideologies, seria trist comprovar que hi ha qui preten el càrrec únicament per a servir-les. Si d'aquests n'hi han i a mes guanyen... mal profit els faci.

Aquesta vegada no caldrà monitors a la Porxada

